

Sygnatura akt IV Ka 772/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie :	SSO Adam Pietrzak SSO Krzysztof Płudowski
Protokolant :	Agnieszka Kaczmarek

przy udziale Władysławy Kunickiej - Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 19 listopada 2014 roku

sprawy **R. U.**

syna A. i V. z domu T., urodzonego (...) w W.

skazanego o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 19 sierpnia 2014 roku, sygnatura akt III K 293/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że punktowi II jego dyspozycji nadaje treść: na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk, art. 87 kk łączy kary jednostkowe pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wobec skazanego R. U. wyrokami opisanymi jak w punktach IV i V części wstępnej wyroku i wymierza karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 89 § 1 kk warunkowo skazanemu zawiesza na okres próby lat 3 (trzech);

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. K. z Kancelarii Adwokackiej w W. 147,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym ;

III. wydatki związane z postępowaniem odwoławczym zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 772 / 14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w wyroku łącznym z dnia 19 sierpnia 2014r. sygn. akt II K 293 / 14

ustalił, że R. U. został skazany prawomocnie wyrokami :

I. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 17.12.2012 r. sygn.akt III K 1016/12 za czyn popełniony w dniu 03.09.2012 r. z art. 278§1 kk na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3 (trzech), której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 25 listopada 2013 r.,

II. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 14.09.2012 r. sygn. akt III K 645/12 za czyn popełniony w dniu 27.11.,2011 r. z art. 278§1 kk na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyny popełnione w okresie od 01 stycznia do 29 lutego 2012 r. z art. 279§1 kk przy zastosowaniu konstrukcji ciągu przestępstw na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, gdzie orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3 (trzech), której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 25.11.2013 r.,

III. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 18.10.2012 r. sygn.akt III K 551/12 za czyny popełnione w dniach 25.02.2012 r. oraz 05.03.2012 r. z art. 193 kk przy zastosowaniu konstrukcji ciągu przestępstw na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

IV. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 07.08.2013 r. sygn.akt III K 319/13 za czyn popełniony w okresie od 17 do 18 marca 2013 r. z art. 279§1 kk oraz za czyn popełniony w dniu 18 marca 2013 r. z art. 178a§2 kk odpowiednio na kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, gdzie orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3 (trzech),

V. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 20.06.2013 r. sygn.akt III K 200/13 za czyn popełniony w dniu 24.02.2013 r. z art. 55 ust.2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

Po czym :

I. na podstawie art. 91§2 kk połączył skazanemu R. U. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w p-kt I, II i III części wstępnej wyroku i wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk połączył skazanemu R. U. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt IV i V części wstępnej wyroku i wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69§1 i §2 kk w zw. z art. 70§1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił na okres próby lat 3 (trzech),

III. pozostałe orzeczenia, nie objęte wyrokiem łącznym i zawarte w połączonych wyrokach pozostawił do odrębnego wykonania,

IV. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej skazanemu kary łącznej opisanej w pkt I części dyspozytywnej wyroku zaliczył skazanemu okres kary pozbawienia wolności dotychczas odbytej w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn.akt III K 1016/12 oraz okres kary pozbawienia wolności dotychczas odbytej w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn.akt III K 645/12 wraz z zaliczonym na poczet tej kary dniem 17 kwietnia 2012 r.,

V. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. K. kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu,

VI. zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Z wyrokiem tym nie pogodził się prokurator.

Apelujący na podstawie art. 425§1 i §2 kpk oraz art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w całości na niekorzyść skazanego R. U..

Powołując się na przepisy art. 427§1 i §2 kpk i art. 438 pkt 3 kpk wyrokowi temu zarzucił:

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu w ramach jednego wyroku istnienia pozytywnej i negatywnej prognozy kryminologicznej w stosunku do skazanego R. U. wyrażającej się w orzeczeniu wobec niego dwóch kar łącznych, z których jedna kara została orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania a druga bez dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary co czyni wyrok wewnątrznie sprzeczny, podczas gdy biorąc pod uwagę postawę skazanego, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia wskazujący na duży stopień demoralizacji i lekceważenie konieczności przestrzegania przepisów prawa, które to okoliczności wskazują na brak pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec skazanego, co prowadzi do wniosku, że obie kary łączne winny być orzeczone bez dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia ich wykonania.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary odnośnie kary łącznej 1 roku i 3 miesięcy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja okazała się bezzasadna, ale jej wniesienie skutkowało redakcyjną zmianą pkt. II dyspozycji zaskarżonego wyroku.

Nic nie stoi na przeszkodzie, by w ramach tego samego wyroku łącznego orzec różne kary łączne, jedną o charakterze bezwzględnym, drugą z zastosowaniem wobec skazanego probacji, jak to miało miejsce w układzie procesowym skazań w niniejszej sprawie.

W kwestionowanym pkt. II dyspozycji zaskarżonego wyroku łączeniu podlegały pozbawienia wolności (1-go roku i 4-ch miesięcy), orzeczone z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia wykonania oraz 2-ch miesięcy ograniczenia wolności z nałożeniem obowiązku wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne. Trafnie Sąd Rejonowy łącząc te kary wymierzył łączną 1-go roku i 3-ch miesięcy pozbawienia wolności, po czym zastosował wobec skazanego probację na okres próby lat 3-ch.

Takie rozstrzygnięcie znajduje uzasadnienie w kilku aspektach.

Otóż czynów, za które wymierzone te kary jednostkowe skazany dopuścił się już po skazaniach objętych jak w pkt. I dyspozycji wyroku łącznego, wymierzono za nie kary łagodne w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, w tym za najpoważniejszy z występów z art. 279 § 1 kk karę minimalną i z warunkowym zawieszeniem wykonania, zatem Sąd wtenczas orzekający dostrzegł podstawy faktyczne dla probacji. Apelujący nie wskazał uzasadnionych argumentów, przemawiających za koniecznością podważenia owej probacji.

Aktualne brzmienie art. 89 § 1 kk i art. 89 § 1a kk w zestawieniu z art. 85 kk nakazuje sądowi łączenie kar, o ile pomiędzy skazaniami zachodzą warunki z art. 85 kk, a tak jest w niniejszej sprawie.

Najistotniejsza jest tu jednak okoliczność, że w wyroku opisanym jak w pkt. IV części wstępnej skazano R. U. m. in. za czyn z art. 178a § 2 kk na karę 4-ch miesięcy pozbawienia wolności z dobrodziejstwem probacji. Poczawszy od 9 listopada 2013r. (zmiany dokonane ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw Dz. U. z dnia 25 października 2013 r., dalej określaną jako ustawa nowelizująca) czyn polegający na prowadzeniu roweru w stanie nietrzeźwości stanowi wykroczenie z art. 87 § 1 a kw, zagrożone karą aresztu albo grzywny. W ustawie nowelizującej jednocześnie brakuje unormowania, regulującego zagadnienie utraty mocy kary łącznej w sytuacji takiej, jak zaistniała w wyroku opisanym w pkt. IV , gdzie według tej ustawy jeden z

czynów objętych prawomocnym wyrokiem skazującym po jej wejściu w życie 9 listopada 2013r. stanowi wykroczenie, a orzeczona za ten czyn kara była podstawą orzeczenia kary łącznej i w dodatku z zastosowaniem probacji.

Nie można też zapominać, że w myśl art. 50 ust. 1 ustawy nowelizującej, jeżeli według niniejszej ustawy czyn objęty prawomocnym wyrokiem skazującym za przestępstwo na karę pozbawienia wolności stanowi wykroczenie, orzeczona kara podlegająca wykonaniu ulega zamianie na karę aresztu w wysokości równej górnej granicy ustawowego zagrożenia za taki czyn, a jeżeli ustawa nie przewiduje za ten czyn kary aresztu, na karę ograniczenia wolności lub grzywny. Tymczasem wymierzona skazanemu kara 4-ch miesięcy pozbawienia wolności nie podlega wykonaniu jako warunkowo zawieszona na okres próby, i jako taka nie może być zamieniona na karę bezwzględnego aresztu ani w trybie art. 50 ust. 1 wskazanej ustawy, ani w ramach zaskarżonego wyroku łącznego.

Wyrokiem łącznym można łączyć tylko kary wymierzone za przestępstwa pozostające w zbiegu realnym, a nie za przestępstwa i wykroczenia. Istotą zmian ustawodawczych dokonanych opisaną wyżej ustawą nowelizującą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy było zmniejszenie represji za określone zachowania, jak w tym przypadku prowadzenie roweru po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości z występku stało się wykroczeniem, zagrożonym łagodniejszą karą.

Tak więc gdyby w układzie przedmiotowych skazań IV i V przyjąć pogląd o konieczności dokonania połączenia kar pozbawienia i ograniczenia wolności bez możliwości zastosowania dobrodziejstwa probacji, to oznaczałoby potraktowanie skazanego surowiej, pogorszyłoby jego sytuację, a zatem wbrew normom intertemporalnym z art. 4 § 1 i § 3 kk oraz przepisowi art. 50 ust. 1 ustawy nowelizującej.

Jak wskazano na wstępie rozważań, wniesienie apelacji skutkowało redakcyjną zmianą pkt. II dyspozycji zaskarżonego wyroku. Choć bezsprzecznie łączeniu podlegały kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności (opisane w pkt. IV i V części wstępnej wyroku łącznego), ale określenie tej ostatniej kary (najwyraźniej omyłkowo) zostało pominięte w redakcji orzeczenia, podobnie jak i odnoszący się do niej przepis art. 87 kk. Podstawę zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej stanowi natomiast przepis art. 89 § 1 kk. Usunięcie tych usterek redakcyjnych nastąpiło więc przez nadanie pkt. II dyspozycji zaskarżonego wyroku nowej treści, co nie ingerowało w dotychczasowy wymiar kary.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie §14 ust. 5 oraz § 19 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz.U. Nr 163 poz.1348 z późn. zm.